

Liturgie

Liturgie voor de eredienst op zondag 31 mei 2026 om 09:30 in de Oude Kerk.

Voorganger: *ds. J.W. Sparreboom*

Zingen: Psalm 24 (Oude Berijming)

5 Verhoogt, o poorten, *nu* den boog!
Rijst, *eeuwge deuren*, rijst omhoog!
Opdat *g' uw Koning moogt ontvangen*.
Wie is die Vorst, zo groot in kracht?
't is 't *Hoofd van 's hemels legermacht*
Hem eren wij met *lofgezangen*.

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Psalm 42 (Oude Berijming)

1 't *Hijgend hert, der jacht ontkomen*,
Schreeuwt *niet sterker* naar 't genot
Van *de frisse waterstromen*,
Dan *mijn* ziel verlangt naar God.
Ja, *mijn* ziel dorst naar den HEER
God *des levens, ach, wanneer*
Zal ik naadren voor *Uw ogen*,
In *Uw huis Uw Naam* verhogen?

2 k Heb *mijn tranen, onder 't klagen*,
Tot *mijn* spijs, dag en nacht
Daar *mij* spotters *durven* vragen
'Waar is God, *dien* gij verwacht?',
Mijn *benauwde* ziel versmelt,
Als *zij* zich voor *ogen* stelt,
Hoe ik onder *stem en snaren*,
Feest *hield* met *Gods blijde scharen*.

Lezing van de Wet

Zingen: Psalm 43 (Oude Berijming)

3 Zend HEER, *Uw licht en waarheid* neder,
En breng mij, *door* dien glans geleid,
Tot *Uw gewijde* tente weder
Dan *klimt mijn* bange ziel *gereder*
Ten *berge van Uw heiligheid*,
Daar *mij Uw gunst* verbeidt.

4 Dan ga ik *op tot Gods altaren*,
Tot God, mijn God, de bron van vreugd
Dan zal ik, *juichend, stem en snaren*
Ten roem van *Zijne goedheid* paren,
Die, *na kortstondig ongeneugt*
Mij *eindeloos* verheugt.

5 Mijn ziel, hoe *treurt ge dus* verslagen?

Wat zijt g' onrustig in uw lot?

Berust in 's *HEEREN* welbehagen,

Hij *doet* welhaast uw *heilzon* dagen

Uw *hoop herleev'*, naar Zijn gebod

Mijn Redder is mijn God.

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: Job 1 vers 1 - 22

Het lijden van Job en zijn geloof

¹ Er was een man in het land Uz, zijn naam was Job. En die man was vroom en oprecht; hij was godvrezend en keerde zich af van het kwaad.

² Er werden zeven zonen en drie dochters bij hem geboren.

³ Aan vee bezat hij zeventuizend schapen, drieduizend kamelen, vijfhonderd span runderen en vijfhonderd ezinnen. Verder had hij een zeer groot aantal slaven, zodat deze man aanzienlijker was dan alle mensen van het oosten.

⁴ Zijn zonen waren gewoon om een maaltijd aan te richten, ieder op zijn beurt in eigen huis. Zij stuurden dan *boden* en nodigden hun drie zusters uit om met hen te eten en te drinken.

⁵ Het gebeurde dan, als de dagen van de maaltijden voorbij waren, dat Job *hen* bij zich riep en hen heiligde. Hij stond 's morgens vroeg op en bracht brandoffers, voor ieder van hen één, want Job zei: Misschien hebben mijn kinderen gezondigd en God in hun hart vaarwel gezegd. Zo deed Job alle dagen.

⁶ Het gebeurde *op* een dag, toen de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

⁷ Toen zei de HEERE tegen de satan: Waar komt u vandaan? En de satan antwoordde de HEERE en zei: Van het rondtrekken over de aarde en van het rondwandelen erover.

⁸ De HEERE zei tegen de satan: Hebt u *ook* acht geslagen op Mijn dienaar Job? Want er is niemand op de aarde zoals hij, een vroom en oprecht man, hij is godvrezend en keert zich af van het kwaad.

⁹ Toen antwoordde de satan de HEERE en zei: Is het zonder reden dat Job God vreest?

¹⁰ Hebt *Ú* niet voor hem en voor zijn huis en alles wat hij heeft, een beschutting gemaakt? Het werk van zijn handen hebt U gezegend en zijn vee breidt zich *steeds verder* uit in het land.

¹¹ Maar steek toch Uw hand uit en tref alles wat hij heeft. Voorwaar, hij zal U in Uw aangezicht vaarwel zeggen.

¹² De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

¹³ Er was nu een dag, toen zijn zonen en zijn dochters aten en wijn dronken in het huis van hun broer, de eerstgeborene,

¹⁴ dat er een bode bij Job kwam en zei: De runderen waren aan het ploegen en de ezinnen naast hen aan het weiden.

¹⁵ Toen deden Sabeërs een inval en namen ze mee, en ze sloegen de knechten met de scherpste van het zwaard; en ik ben maar als enige ontkomen om het u te vertellen.

¹⁶ Terwijl deze nog sprak, kwam er een ander en zei: Het vuur van God viel neer uit de hemel en ontbrandde tegen de schapen en de knechten, en verteerde ze; en ik ben maar als enige ontkomen om het u te vertellen.

¹⁷ Terwijl deze nog sprak, kwam er *weer* een ander en zei: De Chaldeeën stelden drie groepen op en pleegden een overval op de kamelen en namen ze mee, en sloegen de knechten met de scherpste van het zwaard; en ik ben maar als enige ontkomen om het u te vertellen.

¹⁸ Terwijl deze nog sprak, kwam er *nog weer* een ander en zei: Uw zonen en uw dochters waren aan het eten en wijn drinken in het huis van hun broer, de eerstgeborene.

¹⁹ En zie, een hevige stormwind kwam van over de woestijn en trof de vier hoeken van het huis, en het viel boven op de jonge mensen, zodat zij stierven; en ik ben maar als enige ontkomen om het u te vertellen.

²⁰ Toen stond Job op en scheurde zijn bovenkleed, schoor zijn hoofd, viel op de aarde en boog zich neer.

²¹ En hij zei:

Naakt ben ik uit de buik van mijn moeder gekomen
en naakt zal ik daarheen terugkeren.

De HEERE heeft gegeven en de HEERE heeft genomen;
de Naam van de HEERE zij geloofd!

²² In dit alles zondigde Job niet en schreef hij God niets ongerijmds toe.

Zingen: Psalm 13 (Weerklank)

1 Hoelang, o HEER, vergeet Gij mij?
En tot hoelang, mijn God, houdt Gij
uw aangezicht voor mij verborgen,
blijf ik nog eenzaam in mijn zorgen?
Hoelang gaat Gij aan mij voorbij?

2 Hoelang, o HERE, zal mijn hart
nog zijn vervuld van zorg en smart?
Zie, vol ellende zijn mijn dagen.
Hoe lang zal mij mijn vijand plagen,
die in zijn overmoed mij tart.

3 HEER, antwoord mij, verlicht mijn oog,
dat ik niet inslaap in de dood!
Geef niet mijn vijand stof tot smalen.
Laat hem niet juichend zegepralen.
Val ik - zijn vreugde is zeer groot.

4 Toch, HEER, ik zal niet ondergaan,
op U blijft mijn vertrouwen staan.
Ik wil van uw verlossing zingen
en danken voor uw zegeningen:
Gij, HERE, hebt mij welgedaan.

Prediking n.a.v. 'Toen antwoordde de satan de HEERE en zei: Is het zonder reden dat Job God vreest?... Maar steek toch Uw hand uit en tref alles wat hij heeft. Voorwaard, hij zal U in Uw aangezicht vaarwel zeggen.' Job 1: 9 – 11

Thema: Geloven om iets of om niet?

Zingen: Weerklank 375 (Liederen over belijden)

1 God is vol macht en majesteit,
wij loven zijn voorzienigheid:
Hij die 't heelal geschapen heeft,
Hij onderhoudt al wat er leeft.
Hij die zijn schepping houdt in stand,
regeert haar met zijn eigen hand.

2 De regen en de droge tijd,
de groeikracht, de onvruchtbaarheid,
gezondheid, ziekte, overvloed,
de armoede en tegenspoed
zijn geen blind lot, maar volgens plan:
zij komen uit zijn Vaderhand.

3 Dit geeft geduld in tegenspoed
en dank in tijden groot en goed,
vertrouwen vol van zekerheid,
dat niets ons van zijn liefde scheidt.
Wat men beraamt, zijn wil houdt stand:
Hij heeft elk schepsel in zijn hand.

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Psalm 68 (Oude Berijming)

10 *Geloofd zij God met diepst ontzag!*
Hij overlaadt ons, dag aan dag,
Met Zijne gunstbewijzen.
Die God is onze zaligheid
Wie zou die hoogste Majesteit
Dan niet met eerbied prijzen?
Die God is ons een God van heil
Hij schenkt, uit goedheid, zonder peil,
Ons 't eeuwig, zalig leven
Hij kan, en wil, en zal in nood,
Zelfs bij het naadren van den dood,
Volkomen uitkomst geven.

Zegen